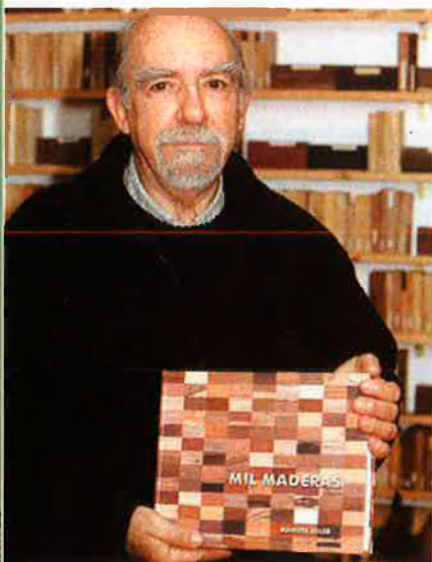

Les mirades de la fusta

A Dènia, el mariner Manuel Soler ha construït un món de fusta, des d'on reclama que les institucions repreguen la seua iniciativa i l'aprofiten amb finalitats didàctiques i museístiques. De les 1.700 fustes que ha arreplegat prefereix el guaiac, la més resistent i la millor per fer dolçaines i castanyoles. Alhora, l'apassionen els arbres autòctons com l'olivera o el garrofer.

Manuel Soler és el creador de la primera i encara única xiloteca dels Països Catalans. A Dènia hi ha acumulat al voltant de 1.700 espècies de fusta diferents.

Webs d'interès:
www.slowfood.com
www.slowfood.it
www.saborsabor.com
www.forumgastronomic.com

Manuel Soler (Sueca, 1933) ha trobat en el món de la fusta la immensitat oceànica on navegar i descobrir, anys després de deixar d'exercir la seua professió de capità de la marina mercant. Sis mostres de fustes de Ghana van ser la llavor de la seua xiloteca, que disposa ja de 1.700 espècies, una dècada després d'haver iniciat la seua recerca.

Durant una de les seues estades esporàdiques a Nigèria, cap el 1989, un mariner italià va sorprendre Soler amb un regal insospitat: "unes fustes, tallades i identificades de forma estàndard i el valor de les quals, en aquell moment, no vaig veure. De tota manera, les vaig guardar en un calaix per tal de conservar el detall", recorda. Les fustes van romandre en l'obscuritat, fins que fa més de nou anys, van despertar la curiositat d'aquest mariner, qui viu a Dènia, vora la Mediterrània.

Després de dedicar quasi una dècada a investigar, cercar i arreplegar tot tipus de fustes arreu del món ha muntat una xiloteca, l'única als Països Catalans. Una casa de fusta de pi de Suècia, annexa a la seua casa a les Rotes, guarda els 1.700 tipus de fustes i tot tipus d'objectes d'aquest material noble. Els exemplars, en barres de 13,5 x 6,5 x 2 centímetres, es disposen alfabèticament, com llibres a les biblioteques, en un recinte amb la temperatura i la humitat idònies.

Sense cap pressa ni cursa per la conquesta de resultats, Manuel Soler passetja per jardins botànics com el de València o l'Havana, fusters, llocs on es fan podes magatzemistes per trobar noves

espècies. "La gent es col·lecciona de tot i jo he apostat per les fustes. Es una afició que se m'emporta totes les hores, fins i tot condiciona els viatges i les vacances", confessa amb la tranquil·litat que ha aconseguit "després de donar-li la volta al món unes quantes vegades".

Cada fusta té un color diferent, densitat, textura, olor, però "totes s'han de curar bé, tallar-les, llimar-les i, de vegades, polir-les i tractar-les per tal d'eliminar insectes, quan ja estan ben seques. Del contrari, la fusta s'atapeïx i es pot badar. El seu pes s'estabilitza a una humitat del 12%", comenta.

Interès didàctic. La Universitat Politècnica de València acaba de publicar un llibre de Manuel Soler, sota el títol *Mil fustes*. L'obra és il·lustrada amb dibuixos del mateix autor del miler d'arbres estudiats i fotografies de cadascun dels exemplars, amb una fitxa de cada arbre plena d'informacions tècniques com la seua procedència, utilitzacions, etc. De fet, la xiloteca "sempre ha tingut un interès didàctic, està oberta a escoles i a tothom qui s'hi interesse", assegura.

Soler és, des del 1998, l'únic soci a l'estat espanyol de la International Wood Collectors Society, fundada l'any 1947, i ha escrit en la seua revista *World of wood*. A més, treballa amb la col·laboració de l'Institut Nacional d'Investigacions Agràries (INIA) de València del qual rep assessorament i a qui també aporta matèries primeres. El seu lloc és www.xiloteca.com.

Maria Josep Picó